

TRIBUNA

Andorra, un gran país sotmès a la voluntat dels de sempre

JAUME BARTUMEU CASSANY, PRESIDENT DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALDEMÒCRATA

A Andorra, vint anys després de l'aprovació de la Constitució del 1993, les riqueses naturals més rendibles són la discòrdia i l'engany.

Són uns carburants inesgotables.

La realitat fa por tant als dirigents de DA com a aquesta pretesa "renovació" del PS que només busca consolidar posicions per als funcionaris de la política. Ni als uns ni als altres no els preocupa gaire ocupar-se dels problemes de la gent. El que compta és la imatge, aparentar i semblar.

La realitat –no podem viure per sobre de les nostres possibilitats i alguns funcionaris no poden pretendre continuar encimbellats en els seus privilegis– fa por i anuncia desafeccions i populismes al més pur estil ApC.

Comença a surar l'epidèmia de la desocupació i hom albira un futur que convida més aviat a creure en els miracles que no pas en un Govern, el de Toni Martí, que després de proclamar que ho faria diferent –i òbviament molt millor– que els socialdemòcrates ja ha demostrat en aquests dos anys que no respectava cap dels seus compromisos.

Així va Andorra en els dies d'aniversari de la Constitució.

Els problemes, que caldria encarar de manera urgent, esdevenen explosius, verinosos. La visió de tot plegat provoca vertigen.

Augmenta el nombre d'andorrans, joves i no tan joves, que emigren per buscar feina fora d'Andorra.

El consum de béns i serveis cau. Les notícies de la premsa ens indiquen que hem esdevingut una terra d'acollida per a les pitjors bandes mafioses.

Mentrestant el país, encara mig estabornit per l'onada taronja del 2011, sembla que s'estima més la xerrameca que no pas una acció ferma i decidida.

La situació política andorrana és molt preocupant. A l'esgarrifosa crisi econòmica i els enormes problemes de tresoreria pública, que al capdavant causen damunt famílies i empreses, s'afegeix un Govern –el de DA– supeditat als grans lobbys financers.

Tenim un Govern amb una majoria aclaparadora al Consell General però que cada dia –l'espectacle promogut pel conseller Carles Enseñat en relació amb la proposició de llei socialdemòcrata de despenalització de la interrupció voluntària de la gestació en determinats supòsits ho demostra– es veu més fràgil i inestable.

Al pretès "Govern dels millors" els falta realisme. Estan equivocats en l'objectiu i dijuns d'estratègia.

La visita d'ahir dilluns i avui dimarts d'una delegació del Servei Europeu d'Acció Exterior de la Comissió Europea, que ve a verificar si Andorra està en situació, si té la capacitat administrativa d'assumir un acord d'associació amb la Unió Europea, ens hauria de servir per tocar de peus a terra.

Tant de bo ho poguéssim aconseguir.